

Perquè

*Potser tot havia de ser així,
potser un s'havia de buscar un dia sol el camí.
Ai soledat... companyia ke salva de tot mal.*

*Ai que difícil sentir-se sola amb tanta gent al voltant,
es queden muts i a la gàbia veien-te en la teva pressó i que surtis tu sola
endavant.*

*Ai ai ai... quan l'ànima s'esquinça i no trobem a dins la vida,
ai, ai ai... i l'hem d'anar a buscar quan les coses sembla que cambien.
Ai ai ai... espurnes de bons records venen i ens diuen:
ahir avui i demà
sempre som i serem lliures.*

*Perquè la fredor, la buidor, l'abandó i l'ignor...
Perquè la incomprensió, la distància,
oblidant l'amor quan més ens fa falta.
Perquè la incertesa, quan sabem la direcció concreta,
tot sembla perdre la coherència quan un arriba a conèixer la soledat...
quan un amb companyia pot arribar a volar...*

*Silenci ke costa a vegades de trencar-se quan
sembla que es pot perdre l'estímul, quan sembla
que s'ha parat tot de cop no, no.. no s'entén per
enlloc.*

*I la soledat, va deixant espai ,
introspecció, honestat,
al indagar la suprema profunditat.
I si nomès aixecant un fil de veu,
pogués aliviar, podent anar
més enllà de l'oceà... més enllà de l'oceà...*

Perquè la fredor, la buidor, l'abandó i l'ignor..

*encara que la vem rebre
amb profunda positivat. . . amb profunda positivitat.*